

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.772 van 9 juni 2011
in de zaak A. 198.777/VII-38.032.**

In zake : 1. Giles VAN LERBERGHE
 2. Veronique DE RESE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter Luypaers en Hans-Kristof Carême
 kantoor houdend te 3001 Heverlee
 Industrieweg 4, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de
 Vlaamse regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Jan Bergé en Justin Simenon
 kantoor houdend te 3000 Leuven
 Naamsestraat 165
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 10 januari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van "het ministerieel besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu, natuur en cultuur van 25 oktober 2010 tot onteigening bij hoogdringende omstandigheden ten algemenen nutte van onroerende goederen gelegen op het grondgebied van de gemeente Jabbeke (nabij het Vloetenveld)".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Eric Lanckswertdt heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 mei 2011.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hans-Kristof Carême, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Justin Simenon, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswertdt heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Toedracht van de zaak

3. De verzoekende partijen zijn eigenaar van een woning met aanhorigheden en gronden, gelegen aan de Wouwweg naar Zedelgem 20, te Jabbeke. Deze gronden palen aan percelen die het voorwerp uitmaken van het thans bestreden onteigeningsbesluit. Deze percelen waren eigendom van het OCMW van Brugge.

Volgens het gewestplan Brugge-Oostkust hebben deze gronden de bestemming agrarisch gebied.

4. De verzoekende partijen betogen dat zij reeds geruime tijd de gronden wensen aan te kopen die het voorwerp vormen van het thans bestreden onteigeningsbesluit. Zij willen deze gronden verwerven met het oog op de

uitbreiding van hun landbouwactiviteiten. Het is hun betrachting deze percelen aan te wenden als weiland voor hun dieren.

5. Op 5 oktober 2007 beslist de raad van het OCMW te Brugge in besloten vergadering over te gaan tot de verkoop van de bewuste gronden aan het Vlaamse Gewest, Agentschap Natuur en Bos. De verkoopsakte werd op 13 december 2007 gesloten en, na registratie op 15 januari 2008, op 12 februari 2008 op het eerste hypotheekkantoor te Brugge overgeschreven.

6. De verzoekende partijen leiden bij de burgerlijke rechter in kort geding een procedure in , teneinde voor recht te horen zeggen dat de uitvoering van de verkoopsovereenkomst wordt geschorst en aan het Vlaamse Gewest het verbod te horen opleggen om over de bewuste percelen te beschikken, deze met zakelijke rechten te belasten, deze te verhuren of te verpachten, of ze te verbouwen en te beplanten, en zulks totdat met een in kracht van gewijsde getreden beslissing zal zijn geoordeeld over het rechtsgeldig karakter van de koopovereenkomst. De verzoekende partijen stellen dat de OCMW-raad niet in een besloten vergadering mocht hebben beslist tot de verkoop, en dat deze verkoop openbaar moest zijn geweest.

7. De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel wijst bij beschikking van 17 juli 2008 de vordering evenwel als ongegrond af bij gebrek aan hoogdringendheid. De verzoekende partijen tekenen tegen deze beschikking hoger beroep aan.

8. Omdat door het Vlaamse Gewest een aanvang werd genomen met de beplanting van de aangekochte gronden leggen de verzoekende partijen op 5 november 2008 een eenzijdig verzoekschrift neer bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, waarin zij vragen dat de aanplanting met onmiddellijke ingang stopt, dat de reeds aangebrachte beplanting wordt verwijderd en dat er geen nieuwe daden van beschikking op aanplanting meer mogen worden gesteld. Bij beschikking van 5 november 2008 verklaart de voorzitter het verzoek

ontvankelijk en gegrond: aan het Vlaamse Gewest wordt verbod opgelegd om op enige manier rechtstreeks of onrechtstreeks haar eigendomsrecht uit te voeren en dit in afwachting van een in kracht van gewijsde getreden beslissing van het hof van beroep te Brussel in de zaak met betrekking tot de verkoopovereenkomst. Tevens wordt bevolen dat de aanplantingswerkzaamheden met onmiddellijke ingang dienen te worden stopgezet en de inmiddels aangeplante bomen onmiddellijk moeten worden verwijderd.

9. Op 23 februari 2009 verklaart het hof van beroep te Brussel het hoger beroep van de verzoekende partijen tegen de beschikking in kort geding van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 17 juli 2008 ontvankelijk en gegrond. Aan het Vlaamse Gewest, Agentschap voor Natuur en Bos, wordt verlopig verbod opgelegd om over de aangekochte percelen te beschikken, deze met zakelijke rechten te belasten, deze te verhuren of te verpachten of deze te bebouwen of te beplanten, en dit tot een rechterlijke beslissing zal zijn genomen over het rechtsgeldig karakter van de verkoopsovereenkomst.

10. Op respectievelijk 23 en 27 mei 2008 hebben de verzoekende partijen het OCMW van Brugge en het Vlaamse Gewest gedagvaard om de tussen het OCMW en het Vlaams Gewest gesloten verkoopsovereenkomst te horen vernietigen. Op 2 maart 2010 verklaart de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel de vordering van de verzoekende partijen ontvankelijk en gegrond en wordt de nietigheid van de verkoopsovereenkomst vastgesteld. De rechtbank stelt vast dat in de beslissing van de OCMW-raad van 5 oktober 2007 niet wordt gemotiveerd waarom werd overgegaan tot een onderhandse verkoop en bovendien werd deze beslissing ten onrechte in een besloten vergadering genomen. De koopovereenkomst tussen het OCMW en het Vlaamse Gewest steunt dus op een onwettige beslissing van de OCMW-raad en bijgevolg heeft zij een ongeoorloofde oorzaak en is zij nietig. Het OCMW Brugge en het Vlaamse Gewest hebben berust in dit vonnis.

11. Bij brieven van 16 maart 2010 en 5 mei 2010 hebben de verzoekende partijen aan het OCMW van Brugge verschillende malen een aanbod gedaan om de bewuste gronden te kunnen aankopen. Met een schrijven van 23 juni 2010 drongen de verzoekende partijen er bij het OCMW van Brugge tevens op aan om een bezetting te bedde te verkrijgen van de bewuste gronden.

12. Op 25 oktober 2010 wordt de thans bestreden beslissing genomen. Deze beslissing werd bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 12 november 2010.

Het luidt als volgt :

"(...)

Gelet op de vernietiging van de oorspronkelijke aankoopakte verleden op 13 december 2007, gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de 22^e kamer van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 02 maart 2010, waardoor het algemeen belang en meer in het bijzonder de realisatie van de beoogde natuurdoelen op de te onteigenen gronden verhinderd wordt en die door het volgen van de onteigeningsprocedure alsnog gerealiseerd kunnen worden;

Overwegende dat de onteigening ervoor zal zorgen dat het Vlaamse Gewest de haar opgelegde doelstellingen inzake natuurbehoud kan nakomen; dat de verwerving van de betreffende percelen daarvoor onontbeerlijk is;

Overwegende dat het goed dat is aangeduid op het in bijlage 1 gevoegd plan, onmiddellijk door het Vlaamse Gewest in bezit moet worden genomen, om de vermelde doelstellingen te realiseren;

BESLUIT:

Artikel 1. In toepassing van artikel 41, § 1 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, zoals gewijzigd tot op heden, vordert het algemeen nut, en meer in het bijzonder het natuurbehoud, de onmiddellijke inbezitneming voor rekening van het Vlaamse Gewest van de percelen volgens het kadaster gelegen te Jabbeke, 6e afdeling sectie C, 615a, 618, 619b, 622a, 623a, 624a, 625a, 626, 627a, 627/2, 631b, 638a, 639a, 640a, 641a, 642a en 643a voor een totale oppervlakte van 08 ha 05 a 77 ca, aangeduid op het als bijlage 1 gevoegde plan en vermeld in de bijlagen 2 en 3.

Artikel 2. Dienvolgens zal de procedure bij hoogdringende omstandigheden, voorzien bij de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigeningen ten algemenen nutte, inzonderheid artikel 5, op de betrokken verwerving worden toegepast".

IV. De voorwaarden van de vordering tot schorsing

13. Naar luid van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan de schorsing van de tenuitvoerlegging alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die tot de vernietiging van de aangevochten akte kunnen leiden, en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die akte verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Er kan alleen rekening worden gehouden met hetgeen als dusdanig in het verzoekschrift werd uiteengezet en gestaafd. De Raad van State kan geen acht slaan op hetgeen ter terechtzitting nog door de verzoekende partijen wordt bijgebracht. De verwerende partij kan daarop immers niet meer schriftelijk repliceren en het auditoraat kan deze gegevens niet meer in zijn schriftelijk onderzoek betrekken.

V. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de verzoekende partijen

14. De verzoekende partijen zetten het volgende uiteen :

"Het is immers niet voor redelijke betwisting vatbaar dat het Vlaams Gewest de uitspraak van de Raad van State aangaande de vordering tot nietigverklaring van de bestreden beslissing niet zal afwachten om met de inrichting van de betrokken percelen van start te gaan. Het Vlaams Gewest heeft immers de intentie om de betrokken percelen zo spoedig mogelijk te bebossen of in te richten als natuurgebied. Dit is in het verleden reeds gebleken.

Op 5 november 2008 - en derhalve hangende het hoger beroep van de verzoekende partijen tegen de beschikking van de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, zetelend in kortgeding, van 17 juli 2008 - werd door het Vlaams Gewest een aanvang genomen met het beplanten van de aangekochte percelen, ondanks haar uitdrukkelijke stelling bij conclusie dat de geplande maatregelen van natuurherstel nog niet waren uitgevoerd en ook niet in de onmiddellijke toekomst zouden worden uitgevoerd (...).

Ingevolge deze actie werd nog diezelfde dag door de verzoekende partijen een eenzijdig verzoekschrift ingediend bij de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel waarin ondermeer werd gevorderd dat de aanplanting met onmiddellijke ingang moest worden stopgezet, dat de aangebrachte planten moesten worden verwijderd en dat er geen nieuwe daden van beschikking of

aanplanting meer mochten worden gesteld.

Thans kan van het Vlaams Gewest eveneens worden verwacht dat zij de uitspraak van de Raad van State aangaande de vordering tot nietigverklaring van de bestreden beslissing niet zal afwachten om met de inrichting van de betrokken percelen van start te gaan.

De bebossing van de kwestieuze percelen of de inrichting ervan als natuurgebied zal evenwel een onomkeerbare toestand tot stand brengen, waardoor deze percelen niet meer kunnen worden aangewend als weiland of weide voor dieren.

Het moeilijk te herstellen nadeel van de verzoekende partijen werd reeds vastgesteld in het arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 23 februari 2009 dat als volgt luidt :

'(...) Thans zijn deze percelen 'weiland'. Het Vlaams Gewest toont niet aan dat zij schade lijdt ingevolge het behoud van deze percelen in hun huidige toestand. De heer en mevrouw VAN LERBERGHE-DE RESE tonen voldoende aan dat het de bedoeling is van het VLAAMS GEWEST om de percelen te bebossen, zodat het voor de hand ligt dat het herstel van de percelen in hun huidige toestand, aanleiding kan geven tot grote moeilijkheden".

Beoordeling

15. De verzoekende partijen hebben het alleen over de moeilijke herstelbaarheid van het beweerde nadeel. Zij maken echter niet aannemelijk dat het nadeel ook ernstig is. Zij beklagen zich in wezen over het niet kunnen verkrijgen van een bepaald voordeel : zij kunnen bepaalde gronden niet verwerven om er dieren op te zetten. De bestreden beslissing benadeeld de toestand van de verzoekende partijen niet, zij brengt hen alleen geen verhoopt voordeel. Hoewel het niet verkrijgen van een bepaald voordeel een ernstig nadeel kan vormen moeten de verzoekende partijen op een concrete en gestaafde wijze aannemelijk maken dat dit te dezen het geval is. Zij tonen niet aan dat een uitbreiding van de beschikbare gronden onontbeerlijk is voor hun bedrijfsvoering, waaromtrent zij overigens geen concrete gegevens aanbrengen.

Er is bijgevolg niet voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dit volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen zonder dat het nodig is de opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie te onderzoeken.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen juni tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys